Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1019/2002

(2002. gada 13. jūnijs)

par olīveļļas tirdzniecības standartiem

(OV L 155, 14.6.2002., 27. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1964/2002 (2002. gada 4.novembris)	L 300	3	5.11.2002.
►**M2**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1176/2003 (2003. gada 1. jūlijs)	L 164	12	2.7.2003.
►**M3**	Komisijas Regula (EK) Nr. 406/2004 (2004. gada 4. marts)	L 67	10	5.3.2004.
►**M4**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1750/2004 (2004. gada 8. oktobris)	L 312	7	9.10.2004.
►**M5**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1044/2006 (2006. gada 7. jūlijs)	L 187	20	8.7.2006.
►**M6**	Komisijas Regula (EK) Nr. 632/2008 (2008. gada 2. jūlijs)	L 173	16	3.7.2008.
►**M7**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1183/2008 (2008. gada 28. novembris)	L 319	51	29.11.2008.

▼B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1019/2002

(2002. gada 13. jūnijs)

par olīveļļas tirdzniecības standartiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulu Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1513/2001 ([2]), un jo īpaši tās 35.a pantu,

tā kā:

(1) Olīveļļai piemīt noteiktas īpašības, jo īpaši organoleptiskās un uztura īpašības, kuras, ņemot vērā tās ražošanas izmaksas, nodrošina tai relatīvi augstu cenu tirgū, salīdzinot ar lielāko daļu citu augu eļļu. Ievērojot šo tirgus situāciju, būtu jānosaka jauni tirdzniecības standarti olīveļļai, kas jo īpaši ietvertu konkrētus etiķetēšanas noteikumus, kuri papildinātu tos, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā 2000/13/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu etiķetēm, noformējumu un reklāmu ([3]), kura grozīta ar Komisijas Direktīvu 2001/101/EK ([4]), un jo īpaši tās 2. pantā izklāstītajos noteikumos.

(2) Lai garantētu pārdoto olīveļļu autentiskumu, mazumtirdzniecībai būtu jāparedz nelieli iepakojumi ar atbilstīgu noslēgšanas sistēmu. Tomēr dalībvalstīm būtu jādod iespēja atļaut lielāku iepakojumu kolektīviem uzņēmumiem.

(3) Papildus obligātajiem aprakstiem, kas paredzēti dažādām olīveļļas kategorijām Regulas Nr. 136/66/EEK 35. pantā, patērētāji būtu jāinformē par piedāvātās olīveļļas tipu.

(4) Sakarā ar lauksaimniecības tradīcijām un vietējiem ekstrahēšanas un samaisīšanas paņēmieniem neapstrādātas pārtikas olīveļļas, kas tieši pārdotas, atkarībā no to ģeogrāfiskās izcelsmes var būt ar būtiski atšķirīgu garšu un kvalitāti. Rezultātā vienas kategorijas eļļas cenas var būt atšķirīgas, tas savukārt traucē tirgum. Citu kategoriju pārtikas olīveļļām nav ievērojamu atšķirību saistībā ar izcelsmi, un izcelsmes norāde uz šādas eļļas tiešā patērētājiem domātā iepakojuma varētu vedināt uz domu par to, ka kvalitātes atšķirības patiešām pastāv. Tāpēc, lai nodrošinātu netraucētu pārtikas olīveļļu tirgus darbību, būtu jāizveido Kopienas standarti izcelsmes apzīmējumiem, kas būtu attiecināmi vienīgi uz ekstra kvalitātes neapstrādātu olīveļļu un neapstrādātai olīveļļu, kas atbilst precīziem nosacījumiem. Mērķis ir sistēma, kas paredz obligātu izcelsmes apzīmējumu sistēmu minētajām olīveļļas kategorijām. Tomēr, tā kā nepastāv kārtība visu apgrozībā esošās olīveļļas daudzumu reģistrācijai un pārbaudei, pašreiz nav iespējams šādu sistēmu ieviest, un tāpēc ir jāievieš fakultatīvi izcelsmes pasākumi ekstra kvalitātes neapstrādātām olīveļļām un neapstrādātām olīveļļām.

(5) Var turpināt izmantot esošās tirdzniecības markas, kas ietver ģeogrāfiskās norādes, ar noteikumu, ka tās ir agrāk reģistrētas saskaņā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz tirdzniecības markām, kura grozīta ar Lēmumu 92/10/EEK ([5]), vai Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par

([1]) OV 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp.
([2]) OV L 201, 26.7.2001., 4. lpp.
([3]) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.
([4]) OV L 310, 28.11.2001., 19. lpp.
([5]) OV L 40, 11.2.1989., 1. lpp.

▼B

Kopienas tirdzniecības markām ([1]), kura grozīta ar Regulu (EK) Nr. 3288/94 ([2]).

(6) Uz reģionālas izcelsmes nosaukumu var attiekties aizsargāts cilmes nosaukums (ACN) vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AĢN) saskaņā ar Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un izcelsmes apzīmējumu aizsardzību ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2796/2000 ([4]). Lai neradītu neskaidrības patērētājiem un tādējādi arī traucējumus tirgū, reģionālās izcelsmes apzīmējumi būtu jārezervē aizsargātajiem cilmes nosaukumiem vai aizsargātajām ģeogrāfiskajām izcelsmes norādēm. Attiecībā uz importa olīveļļām jāievēro noteikumi, kas piemērojami nepreferenciālas izcelsmes jomā, kuri paredzēti Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ([5]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000.

(7) Ja neapstrādātas olīveļļas izcelsmes apzīmējums attiecas uz Kopienu vai uz dalībvalsti, ir jāatceras, ka eļļas kvalitāti un garšu ietekmē ne tikai izmantotās olīvas, bet arī ekstrahēšanas metodes un paņēmieni. Līdz ar to izcelsmes apzīmējumam ir jāattiecas uz ģeogrāfisko apgabalu, kur ir iegūta olīveļļa un kurš parasti ir apgabals, kur eļļa ir ekstrahēta no olīvām. Tomēr dažos gadījumos eļļu ekstrahē citā vietā, kas nav tā, kur olīvas novāktas, un šai informācijai būtu jāparādās uz iepakojuma vai etiķetēs, kas piestiprinātas iepakojumam, lai nodrošinātu, ka patērētāji nav maldināti un ka olīveļļas tirgus nav traucēts.

(8) Kopienā un dalībvalstīs liela daļa pārdoto neapstrādāto olīveļļu ir olīveļļu maisījumi, kas garantē nemainīgu kvalitāti un tipiskas organoleptiskas īpašības, kādas sagaida tirgū. Neapstrādātas olīveļļas tipiskās īpašības konkrētajos apgabalos garantē, neskatoties vai dažreiz pateicoties tam, ka tiek pievienots neliels daudzums olīveļļas ar izcelsmi ir citā apgabalā. Lai nodrošinātu regulāru piedāvājumu tirgū saskaņā ar tradicionālajām tirdzniecības plūsmām un ņemot vērā olīvu audzēšanai raksturīgās ražošanas apjoma svārstības, būtu jāsaglabā izcelsmes apzīmējums, kur minēta Kopiena vai dalībvalsts, ja produkts ir maisījums, kurā ir neliels daudzums olīveļļas no citiem apgabaliem. Tomēr šādos gadījumos patērētāji ir jāinformē, ka produkta izcelsme tikai daļēji ir zonā, uz kuru attiecas izcelsmes apzīmējums.

(9) Saskaņā ar Direktīvu 2000/13/EK ar norādēm uz etiķetējuma nevar maldināt pircēju jo īpaši attiecībā uz konkrētās olīveļļas īpašībām vai piešķirot tai neesošas īpašības, vai par īpašām nosaucot īpašības, kas piemīt lielākajai daļai eļļu. Turklāt dažām bieži lietotām neobligātām norādēm, kas ir raksturīgas olīveļļai, arī ir nepieciešami saskaņoti noteikumi, lai tās tiktu precīzi definētas un to patiesumu varētu pārbaudīt. Jēdzieniem "aukstā presēšana" un "aukstā ekstrakcija" attiecīgi būtu jāatbilst tehniski definētai tradicionālai ražošanas metodei. Organoleptisko īpašību pamatā ir jābūt objektīviem rezultātiem. Izolēta norāde uz skābumu neliecina par absolūtas kvalitātes mērogu un ir maldinoša patērētājiem, jo šis faktors atbilst kvalitātes vērtībai tikai saistībā ar citām attiecīgās olīveļļas īpašībām. Tādējādi, ņemot vērā dažu norāžu izplatību un to ekonomiskās nozīmes palielināšanos, būtu jānosaka objektīvi to izmantošanas kritēriji, lai ieviestu skaidrību olīveļļas tirgū.

([1]) OV L 6, 11.1.1992., 35. lpp.
([2]) OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp.
([3]) OV L 349, 31.12.1994., 83. lpp.
([4]) OV L 208, 24.7.1992., 1. lpp.
([5]) OV L 324, 21.12.2000., 26. lpp.

▼B

(10) Būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to, ka pārtika, kas satur olīveļļu, nemaldinātu patērētājus, uzsverot olīveļļas slavu bez norādēm uz produkta faktisko sastāvu. Tādēļ uz etiķetējuma skaidri jānorāda olīveļļas procentuālaissastāvs un noteiktas norādes, kas raksturīgas produktiem, kuri sastāv tikai no augu eļļu maisījuma. Turklāt jāņem vērā īpašie noteikumi, kas izklāstīti noteiktās regulās, kuras attiecas konkrēti uz olīveļļas produktiem.

(11) Olīveļļas kategoriju nosaukumi atbilst fizikālajām un ķīmiskajām, un organoleptiskajām īpašībām, kas ir izklāstītas Regulas Nr. 136/66/EEK pielikumā un Komisijas 1991. gada 11. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2568/91 par olīveļļas un olīvu izspaidu eļļas īpašībām un attiecīgajām analīzes metodēm ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) 796/2002 ([2]). Visas citas norādes uz etiķetējuma ir jāapstiprina ar objektīviem elementiem, lai nodrošinātu to, ka patērētāji netiek maldināti un konkurence attiecīgo eļļu tirgū nav izkropļota.

(12) Saskaņā ar pārbaužu sistēmu, kas noteikta Regulas Nr. 136/66/EEK 35.a panta 2. punktā, dalībvalstīm atkarībā no norādēm, kam ir jābūt uz etiķetes, ir jāparedz sniedzamie pierādījuma elementi un finansiālās sankcijas. Pierādījuma elementi, *a priori* neizslēdzot nevienu no iespējām, var būt konstatēti fakti, analīžu rezultāti vai ticami dokumenti, un administratīva vai grāmatvedības informācija.

(13) Sakarā ar to, ka par etiķetēšanu atbildīgo uzņēmumu kontrole ir jāveic dalībvalstī, kur tie ir reģistrēti, ir jāparedz procedūra administratīvai sadarbībai starp Komisiju un dalībvalstīm, kurās eļļu laiž tirgū.

(14) Lai izvērtētu šajā regulā paredzēto sistēmu, attiecīgajām dalībvalstīm ir jāziņo par apstākļiem un grūtībām, ar ko tās saskaras.

(15) Lai paredzētu laika posmu, kas ļautu pielāgoties jaunajiem standartiem un ieviest pasākumus, kas vajadzīgi to piemērošanai, būtu jāpagarina piemērošanas termiņš Komisijas 1998. gada 22. decembra Regulai (EK) Nr. 2815/98 par olīveļļas tirdzniecības standartiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2152/2001 ([3]), un šīs regulas spēkā stāšanās diena būtu jāatliek.

(16) Tā kā Eļļas un tauku pārvaldības komiteja nav sniegusi atzinumu tās priekšsēdētāja noteiktajā termiņā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Neskarot noteikumus Direktīvā 2000/13/EK, šajā regulā ir noteikti īpaši mazumtirdzniecības standarti olīveļļai un olīvu izspaidu eļļai, kas minēta Regulas Nr. 136/66/EEK pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunktā, 3. un 6. punktā.

2. Šajā regulā mazumtirdzniecība ir kādas 1. punktā minētas eļļas pārdošana galapatērētājam neapstrādātā veidā vai kāda pārtikas produkta sastāvā.

2. pants

Eļļas, kas minētas 1. panta 1. punktā, piedāvā galapatērētājam iepakojumā, kura maksimālā ietilpība ir pieci litri. Šāds iepakojums ir aprīkots ar atvēršanas sistēmu, kuru pēc pirmās atvēršanas reizes vairs nevar aizvērt, un etiķetēts saskaņā ar 3. līdz 6. pantu.

([1]) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.
([2]) OV L 311, 12.12.2000., 17. lpp.
([3]) OV L 248, 5.9.1991., 1. lpp.

▼B

Tomēr attiecībā uz eļļām, kas paredzētas patēriņam restorānos, slimnīcās, ēdnīcās un citos līdzīgos kolektīvos uzņēmumos, dalībvalstis atkarībā no attiecīgā uzņēmuma veida var noteikt iepakojuma maksimālo ietilpību, kas pārsniedz piecus litrus atkarībā.

3. pants

Regulas 1. panta 1. punktā minēto eļļu etiķetējumā skaidri un neizdzēšami papildus tirdzniecības nosaukumam saskaņā ar Regulas Nr. 136/66/EEK 35. pantu ir šāda informācija par eļļas kategoriju:

a) ekstra kategorijas neapstrādāta olīveļļa:

"augstākās kategorijas olīveļļa, kas iegūta tieši no olīvām un vienīgi ar mehāniskiem līdzekļiem"

b) neapstrādāta olīveļļa:

"olīveļļa, kas iegūta tieši no olīvām un vienīgi ar mehāniskiem līdzekļiem"

c) olīveļļa, kas sastāv no rafinētām olīveļļām un neapstrādātām olīveļļām:

"eļļa, kas sastāv vienīgi no rafinētām olīveļļām un eļļām, kas iegūtas tieši no olīvām"

d) olīvu izspaidu eļļa:

"eļļa, kas sastāv vienīgi no eļļām, kuras iegūtas, pārstrādājot produktu, kurš iegūts pēc olīveļļas ekstrahēšanas, un eļļām, kuras iegūtas tieši no olīvām,"

vai

"eļļa, kas sastāv vienīgi no eļļām, kuras iegūtas, pārstrādājot olīvu izspaidas, un eļļām, kuras iegūtas tieši no olīvām."

4. pants

1. Izcelsmes apzīmējums uz etiķetējuma var būt tikai Regulas Nr. 135/66/EEK pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajai ekstra kategorijas neapstrādātai olīveļļai un neapstrādātai olīveļļai, un saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti 2. līdz 6. punktā.

Šajā regulā "izcelsmes apzīmējums" ir norāde uz ģeogrāfisku apgabalu uz iepakojuma vai iepakojumam piestiprinātajā etiķetē.

2. Izcelsmes apzīmējumi var norādīt reģionālo izcelsmi produktiem, uz ko attiecas aizsargāts cilmes nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2081/92. Uz šādiem apzīmējumiem attiecas minētā regula.

Citos gadījumos izcelsmes apzīmējums ietver norādi uz dalībvalsti, Kopienu vai trešo valsti.

3. Par izcelsmes apzīmējumiem, uz kuriem attiecas šī regula, neuzskata tirdzniecības markas vai uzņēmumu nosaukumus, kuru reģistrācijas pieteikumi iesniegti vēlākais 1998. gada 31. decembrī saskaņā ar Direktīvu 89/104/EEK vai vēlākais 2002. gada 31. maijā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 40/94.

4. Izcelsmes apzīmējumu attiecībā uz ievedumiem no kādas trešās valsts nosaka saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 22. līdz 26. pantu.

5. Izcelsmes apzīmējums, kurā minēta dalībvalsts vai Kopiena, atbilst ģeogrāfiskajam apgabalam, kur attiecīgās olīvas novāktas vai kur atrodas olīveļļas spiestuve, kurā eļļu ekstrahēja no olīvām.

Ja olīvas ir novāktas dalībvalstī vai trešā valstī, kurā neatrodas olīveļļas spiestuve, kurā eļļu ekstrahēja no olīvām, izcelsmes apzīmējums ietver šādu tekstu: "(ekstra kategorijas) neapstrādāta olīveļļa, kas iegūta

▼B

(Kopienas vai attiecīgās dalībvalsts nosaukums) no olīvām, kuras novāktas (Kopienas, attiecīgās dalībvalsts vai valsts nosaukums)".

6. Attiecībā uz ekstra kategorijas neapstrādātu olīveļļu vai neapstrādātu olīveļļu maisījumiem, kuros vairāk nekā 75 % ir ar izcelsmi, šā panta 5. punkta pirmās daļas nozīmē, tajā pašā dalībvalstī vai Kopienā, var norādīt galveno izcelsmi, kam seko norāde par minimālo procentuālo sastāvu (75 % vai vairāk), kas faktiski ir no šīs galvenās izcelsmes vietas.

5. pants

No neobligātajām norādēm, kas var būt kādas 1. panta 1. punktā minētas eļļas etiķetējumā, šajā pantā paredzētās norādes obligāti atbilst šādām prasībām:

a) norāde "pirmā aukstā presēšana" var būt tikai neapstrādātām vai ekstra kategorijas nepastrādātām olīveļļām, kas iegūtas temperatūrā, kura ir zemāka par 27 °C, pirmo reizi mehāniski presējot olīvu pastu atbilstīgi tradicionālai ekstrahēšanas sistēmai, izmantojot hidrauliskās preses;

b) norāde "aukstā presēšana" var būt tikai neapstrādātām vai ekstra kategorijas nepastrādātām olīveļļām, kas iegūtas temperatūrā, kura ir zemāka par 27 °C, perkolējot vai centrifugējot olīvu pastu;

c) norādes uz organoleptiskām īpašībām var būt tikai tad, ja to pamatā ir rezultāti, kas iegūti ar analīzes metodi, kas paredzēta Regulā (EEK) Nr. 2568/91;

d) norāde uz skābumu vai maksimālo skābumu var būt tikai tad, ja tai ar tāda paša izmēra burtiem un tajā pašā redzes laukā ir pievienota norāde par peroksīda skaitli, vasku saturu un ultravioleto absorbciju, kas noteikta saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2568/91.

6. pants

1. Ja 1. panta 1. punktā minēto eļļu saturs olīveļļas un citu augu eļļu maisījumā etiķetējumā norādīts ārpus sastāvdaļu saraksta, izmantojot vārdus, attēlus vai grafiskus attēlus, attiecīgā maisījuma tirdzniecības nosaukums ir šāds: "Augu eļļu (vai attiecīgo augu eļļu konkrēti nosaukumi) un olīveļļas maisījums", kam tieši seko olīveļļas procentuālais saturs maisījumā.

Olīveļļas saturu maisījumā var norādīt maisījuma etiķetējumā ar attēliem vai grafiskiem attēliem, kas minēts pirmajā daļā tikai tad, ja tās saturs attiecīgajā maisījumā ir vairāk nekā 50 %.

2. Izņemot gadījumus, kas paredzēti regulās, kuras īpaši regulē attiecīgus produktus, kas satur olīveļļu, kad to, ka izmantota olīveļļa, lai pagatavotu kādu pārtikas produktu, izņemot 1. punktā minētos produktus, norāda etiķetējumā ārpus sastāvdaļu saraksta, izmantojot vārdus, attēlus vai grafiskus attēlus, tieši aiz produkta tirdzniecības nosaukuma ir olīveļļas procentuālais sastāvs attiecībā pret produkta kopējo tīrsvaru.

Pievienotās olīveļļas procentuālo sastāvu attiecībā pret produkta kopējo tīrsvaru var aizstāt ar pievienotās olīveļļas procentuālo sastāvu attiecībā pret tauku kopējo tīrsvaru, pievienojot vārdus "tauku procentuālais sastāvs".

3. Ja produkta pagatavošanā izmantota olīvu izspaidu eļļa, piemēro 1. un 2. punktu, *mutatis mutandis*, vārdus "olīveļļa" aizstājot ar vārdiem "olīvu izspaidu eļļa".

▼B

7. pants

Pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kurā atrodas ražotāja, iepakotāja vai pārdevēja adrese, kas ir norādīta etiķetējumā, attiecīgā persona nodrošina atbilstīgus dokumentus saistībā ar norādēm, kas minētas 4., 5. un 6. pantā, pamatojoties uz vienu vai vairākiem šādiem elementiem:

a) faktiem vai zinātniski konstatētiem faktiem;

b) analīžu rezultātiem vai automātiskiem ierakstiem, kas veikti raksturīgiem paraugiem;

c) administratīvu vai grāmatvedības informāciju, ko glabā saskaņā ar Kopienas un/vai valsts noteikumiem.

Attiecīgā dalībvalsts pieņem pielaides starp 4., 5. un 6. pantā minētajām norādēm etiķetējumā, no vienas puses, un secinājumiem, ko izdara, pamatojoties uz sniegtajiem atbilstīgajiem dokumentiem un/vai neatkarīgu ekspertu atzinumiem, no otras puses, ņemot vērā attiecīgo metožu un dokumentu precizitāti un atkārtojamību un, ja vajadzīgs, neatkarīgo ekspertu atzinumu precizitāti un atkārtojamību.

8. pants

1. Katra dalībvalsts nosūta par šīs regulas piemērošanas kontroles pasākumiem atbildīgās iestādes vai iestāžu nosaukumus un adreses Komisijai, kura informē citas dalībvalstis un visas ieinteresētās personas, kas to pieprasa.

2. Dalībvalsts, kurā atrodas uz etiķetējuma norādītā ražotāja, iepakotāja vai pārdevēja adrese, līdz tā mēneša beigām, kas seko pārbaudes pieprasījuma iesniegšanas mēnesim, ņem paraugus, un pārbauda uz etiķetējuma redzamo norāžu patiesumu. Šo pieprasījumu var nosūtīt

a) Komisijas kompetentās struktūrvienības;

b) tirgotāju organizācija, ko apstiprinājusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1638/98 ([1]) 4.a pantu;

c) citas dalībvalsts kontroles organizācija.

3. Pieprasījumiem, kas minēti 2. punktā, pievieno visu informāciju, kas vajadzīga pieprasītajai pārbaudei, un jo īpaši:

a) attiecīgās eļļas parauga ņemšanas vai pirkuma datumu;

b) uzņēmuma, kurā ņemts paraugs vai kurā nopirkta attiecīgā eļļa, nosaukumu vai firmas nosaukumu un adresi;

c) attiecīgo partiju numuru;

d) kopiju visām etiķetēm, kas redzamas uz attiecīgās eļļas iesaiņojuma;

e) analīžu vai citu neatkarīgu ekspertu atzinumu rezultātus, norādot izmantotās metodes un attiecīgās laboratorijas vai eksperta vārdu vai nosaukumu un adresi;

f) ja vajadzīgs, tirdzniecības uzņēmuma norādīto attiecīgās eļļas piegādātāja vārdu un adresi.

4. Līdz trešā mēneša beigām pēc tā mēneša, kurā iesniegts 2. punktā minētais pieprasījums, attiecīgā dalībvalsts informē pieprasītāju par pieprasījumam piešķirto atsauces numuru un veiktajām darbībām.

9. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, tostarp attiecībā uz sankciju sistēmu, lai nodrošinātu šīs regulas izpildi.

([1]) OV L 128, 15.5.2002., 8. lpp.

▼B

Dalībvalstis paziņo Komisijai par šim nolūkam veiktajiem pasākumiem ne vēlāk kā 2002. gada 31. decembrī, un par šo pasākumu grozījumiem – līdz tā mēneša beigām, kas seko mēnesim, kad tie pieņemti.

▼M3

Čehija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Slovēnija un Slovākija paziņo Komisijai par šai nolūkā veiktajiem pasākumiem ne vēlāk kā 2004. gada 31. decembrī un par šo pasākumu grozījumiem — līdz tā mēneša beigām, kas seko mēnesim, kad tie pieņemti.

▼B

2. Lai pārbaudītu 5. un 6. pantā minētās norādes, attiecīgās dalībvalstis var ieviest kārtību to uzņēmumu apstiprināšanai, kuru iepakošanas iekārtas atrodas to teritorijā. Šāds apstiprinājums ir obligāts 4. pantā minētajām norādēm.

Apstiprinājumu un burtu un ciparu identifikācijas kodu piešķir visiem uzņēmumiem, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

a) uzņēmuma rīcībā ir iepakošanas iekārtas;

b) tas apņemas apkopot un uzglabāt apliecinošus dokumentus, ko dalībvalsts pieprasa saskaņā ar 7. pantu;

c) tam ir uzglabāšanas sistēma, kura nodrošina iespēju atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts prasībām pārbaudīt izcelsmes vietu eļļām, kam ir norādīta izcelsme.

Etiķetē vajadzības gadījumā ir apstiprinātās iepakošanas rūpnīcas burtu un ciparu kods.

3. Dalībvalstis var arī turpmāk par apstiprinātiem uzskatīt iepakošanas uzņēmumus, kuri apstiprināti noteiktas izcelsmes eļļu iepakošanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2815/98 un kuri atbilst apstiprināšanas prasībām 2001./2002. tirdzniecības gadā.

10. pants

Attiecīgās dalībvalstis ne vēlāk kā katra gada 31. martā nosūta Komisijai ziņojumu, kurā ir šāda informācija par iepriekšējo gadu:

a) pārbaužu pieprasījumi, kas saņemti saskaņā ar 8. panta 2. punktu;

b) sāktās pārbaudes un tās, kas iepriekšējos tirdzniecības gados sāktas un vēl nav pabeigtas;

c) sakarā ar veiktajām pārbaudēm noteiktie papildu pasākumi un piemērotās sankcijas.

Ziņojumā šo informāciju sniedz, norādot gadu, kad pārbaude sākta, un pa pārkāpuma kategorijām. Vajadzības gadījumā tajā norāda visas īpašās grūtības, ar kurām nācies sastapties, un ieteiktos kontroles pasākumu uzlabojumus.

11. pants

Regulas (EK) Nr. 2815/98 7. pantā datumu "2002. gada 30. jūnijs" aizstāj ar "2002. gada 31. oktobris".

12. pants

1. Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.*

▼M2

2. To piemēro no 2002. gada 1. novembra.

Regulas 2. un 3. pantu, 5. panta a), b) un d) apakšpunktu un 6. pantu piemēro no 2003. gada 1. novembra.

▼**M7**

5. panta c) punktu piemēro no 2009. gada 1. jūlija.

▼**M2**

No 2002. gada 1. jūlija piemēro 11. pantu.

Tomēr produktus, kuri ir likumīgi izgatavoti un kuriem etiķetes uzlīmētas Kopienā vai kuri likumīgi ievesti Kopienā un laisti brīvā apgrozībā līdz 2003. gada 1. novembrim, var tirgot, līdz visi krājumi ir izmantoti.

▼**B**

Regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.